

братята си за това и написалъ първата славянобългарска история за народа, за царетъ и светцитъ български отъ старо време.

Заедно съ Отца Паисия появили се и сръбски писатели, които пишели за българитъ и за сърбитъ. Тогава нѣмало омраза, та сърби и българи наедно работѣли и печатали книги, заедно ги разнасяли за проданъ всрѣдъ народа.

Борба съ фанариотитъ за книги и църкви.

Въ 1800 година гръцкитъ владици прочели въ всички български градски църкви едно писмо отъ гръцкия патриархъ въ Цариградъ, че се забранява да се чете на български въ църквитъ, а само на гръцки. Забранявало се да има по иконитъ българско писмо, сжщо и върху плочитъ на гробоветъ. Гърцитъ искали да се пише и чете чисто гръцки. Българскитъ книги да се изгорятъ или да се изхвърлятъ на сметъта. Страхливи българи и чорбаджии послушали гърцитъ, събрали българскитъ книги и ги изхвърлили. Тогава българскитъ деца въ градоветъ останали безъ книги, та, щѣли-нещѣли учили, гръцки книги. Въ планинскитъ градове и села, гдето нѣмало гърци, българитъ не се покорили на гръцкитъ владици. Тѣ имали свои учители българи, които въ църкви и манастири чели и учили децата по българско писмо.

Въ Македония, въ голѣмитъ градове нѣкои българи не искали да скършатъ думата на гръцкия владика. Тайно всички учили съ буквитъ и славяно-българскитъ книги на св. Кирила и Методия и св. Климента Охридски.

Македонскитъ българи помагатъ на съседитъ.

Когато българитъ били въ борба съ гърцитъ за книги, училища и църкви, сърбитъ въ Шумадия, подпомогнати отъ силна Австрия, вдигнали бунтъ противъ